วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2558 ISBN 0859-3949

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

กำหนดออก

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)
มกราคม - เมษายน
พฤษภาคม - สิงหาคม
กันยายน - ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ต.บ้านต๋อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวคิน นพนิตย์
ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand
ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ปัณณธร ชัชวรัตน์

กองบรรณาธิการ

ดร.กฤตพัทธ์ ฝึกฝน ดร.ดลนภา หงษ์ทอง

สำนักงาน

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ
อาจารย์สมศรี ทาทาน
อาจารย์อัมพร ยานะ
อาจารย์วรัญญากรณ์ โนใจ
อาจารย์สุพิชญา เสมอเชื้อ
นางสาววินิตตา เพ็งเสงี่ยม

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รื่น
มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
รองศาสตราจารย์ ดร.สุดารัตน์ สิทธิสมบัติ
มหาวิทยาลัยการเดอะเนชั่น
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณพิไล ศรีอาภรณ์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สิงห์ดง
สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
รองศาสตราจารย์ ดร.สายพิณ เกษมกิจวัฒนา
สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ดร.สมานจิต ภิรมย์รื่น
ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
ดร.บรรจง ไชยรินคำ
มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.ประจวบ แหลมหลัก
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.นุสรา ประเสริฐศรี
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์
ดร.สุชาดา อินทรกำแหง ณ ราชสีมา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์
ดร.ปัณณธร ชัชวรัตน์
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
ดร.กฤตพัทธ์ ฝึกฝน
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
ดร.ดลนภา หงษ์ทอง
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

สารบัญ

หน้า

- กฎหมายปกครอง กับวิชาชีพพยาบาลวิกฤติหรือโอกาส 3
  * บุญชัย ภาละกาล

- ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดกลุ่มอาการจอภาพคอมพิวเตอร์และความชุกปัญหาทางสายตา ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ 13
  * ศศิธร ชิดนายี, จรูญ ชิดนายี, อนัญญา คูอาริยะกุล

- การพัฒนากระบวนการสรรหา แบบ 360 องศา เพื่อพิจารณาบุคคลและหน่วยบริการ ปฐมภูมิทรงคุณค่า เขตอิสานตอนบน ปี 2558 23
  * เพ็ญศรี ทองเพชร, ฉวีวรรณ ศรีดาวเรือง, วนิดา ศรีพรหมษา, กมลทิพย์ ตั้งหลักมั่นคง ปรีดา แต้อารักษ์, อุษณีย์ หลอดเณร

- ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชกับระดับเอนไซม์ โคลีนเอสเตอเรสในเลือดเกษตรกร ตำบลป่าแฝก อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา 39
  * วิเชียร จันต๊ะ

- การประเมินผลการดำเนินโครงการพัฒนาระบบเครือข่ายสุขภาพระดับอำเภอ จังหวัดฉะเชิงเทรา ประเทศไทย 51
  * นางละอองทิพย์ มหาศักดิ์ศิริ, ดร. นวัสนันท์ วงศ์ประสิทธิ์

- พฤติกรรมและทักษะภาวะผู้นำของผู้ผ่านการอบรมตามสมรรถนะของผู้บริหาร หลักสูตรผู้บริหารการสาธารณสุขระดับกลาง รุ่นที่ 27/2556 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ 62
  * ณัฐธยาน์ ชาบัวคำ, วิไลลักษณ์ ตียาพันธ์, มยุรี เจริญศรี

- การพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี 76
  * นางพีรานุช ไชยพิเดช

- ผลการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพร้อมในการ เรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล 92
  * มณีรัตน์ พันธุ์สวัสดิ์, ดร.ศรีประไพ อินทร์ชัยเทพ, วรภรณ์ ทินวัง, ดร.สิริอร พัวศิริ, นฤพร พงษ์คุณากร, ประภาศรี ทุ่งมีผล, วินัย รอบคอบ

- การรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการ ประกันคุณภาพการศึกษา 103
  * ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ, นางสาวณัฐพร ขวัญคง, นางสาวพรรณสุกิตต์ ทาทอง

ผลการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล

The Effectiveness of Team – Based Learning on Learning Achievement, Critical Thinking, Team Work Skills and Self – Directed Learning Readiness of Student Nurses

มณีรัตน์ พันธุ์สวัสดิ์ ดร.ศรีประไพ อินทร์ชัยเทพ วรภรณ์ ทินวัง
ดร.สิริอร พัวศิริ นฤพร พงษ์คุณากร ประภาศรี ทุ่งมีผล วินัย รอบคอบ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่เกิดจากการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning : TBL และการเรียนการสอนแบบบรรยาย โดยศึกษาในนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง แบ่งเป็นกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบ TBL 156 คน และกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบบรรยาย 74 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) แบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง 3) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 4) แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ไคสแควร์ และสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) หลังการเรียนการสอนแบบ TBL พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ระดับสูง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ และทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน 2) ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน ในกลุ่มที่เรียนแบบ TBL สูงกว่าการเรียนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

คำสำคัญ การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานเป็นทีม ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

Abstract

This quasi- experimental research aims to compare learning achievement, critical thinking, readiness, team work, and satisfaction between student nurses using team - based learning (TBL) and a lecture class. The target populations were 3rd- year students enrolled in Nursing Care of Persons with Mental Health Problem subject at Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Lampang. 156 students, attended TBL while 74 students, were in a lecture room. Team based learning program was taken place on 3 credit – subject. The knowledge scores were showed for learning achievement. There were 4 questionnaires applied in this study; 1) Self - directed Learning Readiness Scale, 2) Critical thinking, 3) Team work skills, and 4) Satisfaction. Data were analyzed by using descriptive statistics, Chi-square and t - test.

Results:

1) Most of students who used TBL most learning achievement is fair, self - directed learning readiness is high, the ability of critical thinking is fair and teamwork skills in a very good level.

2) There were no difference of learning achievement, critical thinking and team work skills of the students those who used TBL and lecture mean while self - directed learning readiness and satisfaction scores of team-based learning students were higher than a lecture class (p = .05).

Key words : Team - based learning, Critical thinking, Team work skills, Self - directed Learning Readiness,

บทนำ

การศึกษาทางการพยาบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา โดยเฉพาะวิทยาลัยพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ที่ใช้หลักสูตรแบบ บูรณาการ ที่มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่าผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความสามารถแสดงคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลข้อ 1.5 คือ ความคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ ซึ่งในสมรรถนะของนักศึกษาแต่ละชั้นปีจะกำหนดให้มีคุณลักษณะของการคิดตั้งแต่ระดับไม่ซับซ้อน คือการคิดแบบมีเหตุผล จนถึงความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาวิชาชีพ (สถาบันพระบรมราชชนก, 2547) นอกจากนี้ในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษายังเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในด้านต่างๆนอกเหนือจากองค์ความรู้เช่น การทำงานเป็นทีม การใช้สื่อเทคโนโลยี รวมถึงการเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยทักษะที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะที่หลากหลายของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากการ ศึกษาของ Mclnemey & Fink (2003) พบว่าภายหลังการจัดการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning แล้วผู้เรียนมีการพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มมากขึ้น และ Larry K. Michaelsen. (2013) ได้สรุปว่าการเรียนรู้โดย Team - Based Learning ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา พัฒนาความสามารถด้านการคิด และการแก้ปัญหา เป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม

การจัดการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning หรือการเรียนโดยใช้ทีมเป็นฐานเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่นักศึกษาได้ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้น

การร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์การทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน สมาชิกภายในทีมมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ช่วยในการพัฒนาทักษะการรู้คิดของผู้เรียนให้มีระดับสูงขึ้น การช่วยเหลือทางสังคมสำหรับผู้เรียนที่มีความเสี่ยงต่อการไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ สนับสนุนพัฒนาการระหว่างบุคคลและทักษะของทีม และส่งเสริมความกระตือรือร้นของผู้สอน (สิรินารถ จงกลกลาง, 2551 ; Michealsen, 2004)

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชา การพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตที่ผ่านมาใช้การบรรยายเป็นหลัก เนื่องจากเนื้อหามากแต่พบว่าในการสอนแบบบรรยายผู้เรียนจะมีกิจกรรมร่วมได้น้อย และพบว่านักศึกษาบางส่วนยังขาดความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่การฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้ถ้าหากมีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และส่งเสริมความสามารถในการคิดน่าจะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเป็นผู้เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้

ดังนั้นทีมผู้สอนในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต จึงได้เลือกวิธีการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งถ้าหากพบว่าวิธีการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning สามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีม รวมถึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ ก็จะเป็นแนวทางในการนำไปขยายผลในการเรียนการสอนรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการทำงานเป็นทีม จากการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายและกลุ่มที่เรียนแบบ Team-Based Learning

ระเบียบวิธีวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research)

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา วิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการจับฉลากเพื่อสุ่มห้องเรียนจำนวน 2 ห้องเรียนมาเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ห้อง A และ C ที่มีนักศึกษา 156 คน เป็นกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning และห้อง B ที่มีนักศึกษา 74 คน เป็นกลุ่มที่ใช้การเรียนการสอนแบบบรรยาย ทั้งนี้การจัดผู้เรียนในแต่ละห้องได้มีการคละระดับผู้เรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เป็นการออกแบบการสอน แผนการสอน และคู่มือการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ รวม 3 หน่วยกิต ซึ่งในหน่วยที่ 1 และ 2 จำนวน 24 ชั่วโมง เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายทั้ง 3 ห้องเนื่องจากเป็นแนวคิดพื้นฐานของการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในหน่วยที่ 2 แล้ว มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนก่อนที่กลุ่มทดลองจะเข้าสู่การเรียนการสอนแบบ TBL ในหน่วยที่ 3 ถึงหน่วยที่ 8 ซึ่งใช้เวลา 21 ชั่วโมง แบ่งเป็น 7 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 แผนการเรียนการสอนแบบ TBL มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนคละสมรรถนะ จำนวน 9-10 คนต่อกลุ่ม อาจารย์รับผิดชอบคนละ 2 กลุ่ม และมีกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยดังนี้

ขั้นที่ 1 Assigned Readings มอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 Readiness Assessment by Individual Test ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล

ขั้นที่ 3 Group Work on Simple Problems by Team Test อภิปรายความรู้เพื่อทดสอบรายกลุ่ม

ขั้นที่ 4 Writing Appeals ตรวจสอบและเขียนสรุปแนวคิดสำคัญ

ขั้นที่ 5 Instructor Input ครูเสนอแนะหรือให้ความรู้เพิ่ม ในประเด็นที่ไม่ชัดเจน

ขั้นที่ 6 Group Work on Complex Problems and Application of Concept ใช้แนวคิดมาวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีความซับซ้อน แล้วนำเสนอผลการเรียนรู้

ขั้นที่ 7 Instructor Feedback ครูเสนอแนะ ประเมินผล สะท้อนผลการเรียนรู้ และผลของกระบวนการกลุ่ม

2.1.2 แผนการเรียนการสอนแบบบรรยาย มีการจัดการเรียนการสอนโดยอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้บรรยาย และมีกิจกรรมการวิเคราะห์กรณีศึกษาท้ายหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษาเดียวกันกับที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบ TBL

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 60 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบประเมินความคิดอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้นโดย ศรีไพร ไชยา (2542) ที่เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 80 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบให้เลือกตอบ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน ประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ชุดคือ

1) การอนุมาน 2) การยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น 3) การนิรนัย 4) การตีความ และ 5) การยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น

ชุดที่ 3 แบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของ Guglielmino and Guglielmino (1994 อ้างใน ศรีไพร ไชยา, 2542) ประกอบด้วย แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 58 ข้อ ใน 8 องค์ประกอบ คือ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) ทัศนคติในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) ความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 5) ความรักในการเรียนรู้ 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี และ 8) ความสามารถใช้ทักษะในการเรียนรู้และแก้ปัญหา

ชุดที่ 4 แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นแบบประเมินที่คณะกรรมการงานวิชาการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง (2557) พัฒนาขึ้นโดยจากกรอบแนวคิดในการประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา และปรับข้อคำถามให้สอดคล้องกับบริบทการเรียนการสอบแบบ Team Based Learning จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 5 แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบประเมินที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นครอบคลุมความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อ และแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือชุดที่ 1 และชุดที่ 5 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน รองผู้อำนวยการ

ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง และผู้เชี่ยวชาญในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด (IOC : Index of item objective congruence) พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi- experimental research) แบบสองกลุ่มวัดสองครั้ง

(Two-groups pretest- posttest designs)

3.1 ทดสอบก่อนการทดลองทั้งสองกลุ่ม ด้วยการทำแบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการทำงานเป็นทีม

3.2 ดำเนินการทดลองโดย กลุ่มทดลองใช้การเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning และกลุ่มควบคุมใช้การเรียนการสอนแบบบรรยาย ตามแผนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้

3.3 ทดสอบหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม ด้วยการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำแบบประเมินความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. ใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ คะแนนและร้อยละ ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต และเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดเกรดของวิทยาลัยฯ

4.2. ใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าเฉลี่ย (ต) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ในการวิเคราะห์คะแนนความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

4.3 ใช้สถิติที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายและเรียนแบบ Team-Based Learning

4.4 ใช้ไค-สแควร์ (Chi-square) เพื่อเปรียบเทียบระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายและเรียนแบบ Team-Based Learning

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการทำงานเป็นทีม จากการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบ Team-Based Learning

หลังการเรียนการสอนแบบ TBL ในนักศึกษาพยาบาลห้อง A และ C พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ 60 ถึง 69) จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 และระดับดี (คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ 70 ถึง 79) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 2) ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองในภาพรวมอยู่ระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ย (μ) 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 0.30 3) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 และระดับดี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 และ 4) ทักษะการทำงานเป็นทีมในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (μ) 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 0.32

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มที่เรียน แบบบรรยายและกลุ่มที่เรียนแบบ Team-Based Learning

2.1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายและเรียนแบบ TBL พบว่าไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับคะแนนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายและเรียนแบบ Team - Based Learning

คะแนนสอบผลสัมฤทธิ์	เรียนแบบบรรยาย	เรียนแบบ TBL		
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ระดับดี (70-79%)	12	16.20	21	13.40
ระดับพอใช้ (60-69%)	29	39.20	80	51.30
ระดับไม่ผ่าน (ต่ำกว่า 60%)	33	44.60	55	35.30

(Chi-square = 2.958, df=2 , sig = 0.228)

2.2 ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบ TBL และเรียนแบบบรรยาย พบว่าในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนแบบ TBL สูงกว่าการเรียนแบบบรรยาย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนแบบ TBL สูงกว่าการเรียนแบบบรรยาย ยกเว้นการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักศึกษาพยาบาลหลังการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายกับกลุ่มที่เรียนแบบ TBL

ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง	ค่าเฉลี่ย เรียนบรรยาย	ค่าเฉลี่ย เรียน TBL	t	p-value
1. การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้	3.94	3.99	1.677	0.087
2. มโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	3.61	3.71	2.399*	0.017
3. ความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้	3.44	3.55	2.459*	0.019
4. ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้	3.88	3.91	0.974	0.331
5. ความรักในการเรียนรู้	3.72	3.87	2.877*	0.004
6. ความคิดสร้างสรรค์	3.30	3.46	2.705*	0.007
7. การมองอนาคตในแง่ดี	3.72	3.83	1.782*	0.052
8. ความสามารถใช้ทักษะศึกษาหา ความรู้และทักษะในการแก้ปัญหา	3.62	3.53	2.912*	0.005
รวม	3.59	3.77	2.947*	0.004

* $p < .05$

2.3 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.24 ในขณะที่การเรียนแบบ TBL คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.32 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม พบว่าไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายกับกลุ่มที่เรียนแบบ TBL

ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p-value
เรียนบรรยาย	51.56	6.24	1.013	0.317
เรียนแบบ TBL	51.15	5.32		

2.4 ทักษะการทำงานเป็นทีม

ทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาลที่จัดการเรียนรู้แบบ TBL ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบบรรยาย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีการเรียนการสอนแบบบรรยายกับกลุ่มที่มีการเรียนแบบ TBL พบว่าไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่มีการเรียนการสอนแบบบรรยายกับกลุ่มที่มีการเรียนแบบ TBL

การทำงานเป็นทีม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p-value
เรียนบรรยาย	3.45	.42	1.282	0.062
เรียนแบบ TBL	3.52	.32		

2.5 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาลที่จัดการเรียนรู้แบบ TBL ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลที่จัดการเรียนรู้แบบบรรยาย มีความพึงพอใจในในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่มีการเรียนการสอนแบบบรรยายกับกลุ่มที่มีการเรียนแบบ TBL

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p-value
เรียนบรรยาย	3.93	.58	3.593*	0.001
เรียนแบบ TBL	4.16	.65		

* $p < .05$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต

จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับคะแนนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายและเรียนแบบ TBL ความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสามารถใช้กระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มและเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการพัฒนาความรู้ในด้านพุทธิพิสัยได้เช่นเดียวกับการสอนแบบบรรยาย แต่เมื่อพิจารณาโดยแบ่งระดับของคะแนนผลสัมฤทธิ์ พบว่าการเรียนแบบบรรยายนักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนสอบผลสัมฤทธิ์ในระดับไม่ผ่าน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 ในขณะที่การเรียนแบบ TBL นักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนสอบผลสัมฤทธิ์ในระดับพอใช้ จำนวน 80 คน

คิดเป็นร้อยละ 51.3 ที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้เนื่องจากการเรียนแบบ TBL สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อความรู้ของผู้เรียนจนสามารถทำให้บรรลุตามผลสัมฤทธิ์ของรายวิชาได้ ดังผลการวิจัยของ ณัทกวี ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดนายี (2552) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบ TBL สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 โดยพบว่าหลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการทำ Systematic Review โดย Fatmi and others (2010) ในการศึกษาหาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบ TBL ในการจัดการศึกษาของวิชาชีพด้านสุขภาพ : หลักฐานที่ดีที่สุดสำหรับการศึกษาแพทยศาสตร์ โดยทำการทบทวนงานวิจัย จำนวน 14 เรื่อง พบว่า การเรียนการสอนแบบ TBL สามารถพัฒนาคะแนนความรู้ของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 7 ใน 14 เรื่อง ในขณะที่วิจัยอีก 4 เรื่อง ไม่พบความแตกต่างของระดับคะแนนความรู้ระหว่างกลุ่มที่สอบแบบ TBL และไม่ได้สอนแบบ TBL และผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ George Byron Smith ที่ศึกษาการใช้ TBL ในรายวิชาการพยาบาลจิตเวช (Using Team-Based Learning to Engage Students in Psychiatric-Mental Health Nursing Course) พบว่าผลการทำข้อสอบปรนัยในกลุ่มควบคุมได้คะแนน 80.46 (μ) = 5.91) ส่วนในกลุ่ม TBL ได้คะแนน 83.64 (σ) = 6.98) ซึ่งพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาที่มีการเรียนแบบ TBL มีคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนแบบนำตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบบรรยายสามารถอธิบายได้ว่า การที่นักศึกษากลุ่มที่เรียนแบบ TBL มีกระบวนการเรียนการสอนนักศึกษาสามารถควบคุมและเป็นผู้นำตนเองได้ การจัดการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ใช้ประสบการณ์เดิมมาเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและต่อยอดความรู้ใหม่ รวมถึงมีการให้เวลาในการทำงานและมีการประเมินผลย้อนกลับอย่างเหมาะสม ลักษณะดังกล่าวเป็นไปตามองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบนำตนเอง การเรียนแบบ TBL เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ทักษะการเรียนแบบนำตนเอง เพราะผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา และอำนวยความสะดวกให้เกิดบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Niramitchainont P.(2006) พบว่า บทบาทของอาจารย์ในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และการเป็นแบบอย่างด้านการเรียนรู้สามารถร่วมกันทำนายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ 68.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ในกลุ่มที่เรียนแบบ TBL และเรียนแบบบรรยาย มีค่าเฉลี่ยความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มที่มีการเรียนเรียนการสอนแบบบรรยาย มีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่น การแบ่งกลุ่มย่อยร่วมกันวิเคราะห์กรณีศึกษาในท้ายชั่วโทงของการบรรยาย ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนการสอนแบบปกติที่ทีมผู้สอนปฏิบัติมาอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งการที่กลุ่มผู้เรียนใช้กระบวนการความเข้าใจกับปัญหาตามกรณีศึกษา ต้องฝึกการพิจารณารวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะปัญหาและจัดลำดับปัญหาเพื่อกำหนดปัญหา การกำหนดสมมติฐานและการพิจารณาเลือกแนวทางที่มีเหตุผลจากข้อมูลและหลักฐานที่มีอยู่ ซึ่งการกระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการเดียวกับที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการคิดแบบมีวิจารณญาณ (นันทิยา สรรเสริญ, 2541) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เกิดทั้ง

ในการเรียนการสอนแบบปกติและการเรียนการสอนแบบ TBL จึงเป็นไปได้ว่าวิธีการสอนทั้งสองแบบไม่ทำให้ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากการวิจัยของ ณัทกวี ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดนายี (2552) ที่พบว่าการใช้การเรียนแบบทีมในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ มีผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น มีความคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มมากขึ้นโดยพบว่าคะแนนความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ภายหลังการเรียนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p < .001$) และการศึกษาของ Mclnemey & Fink (2003) ที่พบว่าภายหลังใช้การเรียนแบบทีมในชั้นเรียนแล้วผู้เรียนมีการพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มมากขึ้น

4. ทักษะการทำงานเป็นทีม

ทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่มีการเรียนการสอนแบบบรรยายกับกลุ่มที่มีการเรียนแบบ TBL พบว่า แตกต่างกันอย่างมีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาระดับของทักษะการทำงานเป็นทีมจะพบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีการเรียนแบบ TBL มีระดับทักษะการทำงานเป็นทีมในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ส่วนนักศึกษากลุ่มที่มีการเรียนการสอนแบบบรรยายมีทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับดี เหตุที่ผลการวิจัยเป็นไปในลักษณะดังกล่าวเนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนแบบ TBL เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างเรียน มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทในการทำงานเป็นทีม มีการร่วมกันเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการเรียนในหน่วยนั้นๆ และช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน ในขณะที่การเรียนการสอนแบบบรรยายในรายวิชานี้มีการมอบหมายให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มวิเคราะห์กรณีศึกษา ซึ่งได้มีการใช้กระบวนการกลุ่มและการทำงานเป็นทีมเช่นเดียวกับการเรียนการสอนแบบ TBL ผลการเปรียบเทียบจึงทำให้ความสามารถในการทำงานเป็นทีมระหว่างสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษา Levine, et al. (2004) และ Vasan, & Holland, (2008) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบทีมจะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานเป็นทีม และมีทักษะในการเป็นทีมมากกว่าการสอนแบบบรรยาย

5. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาล

ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มที่มีการเรียนการสอนแบบบรรยายกับกลุ่มที่มีการเรียนแบบ TBL พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเรียนแบบ TBL มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการเรียนแบบบรรยาย ซึ่งความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ TBL ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบ TBL เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างเรียน มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและศักยภาพของตนเอง นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนแบบ TBL สามารถจัดให้นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นในชั้นเรียน มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียนที่มีความสมารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ก่อนเข้าเรียน และช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้ การจัดการเรียนทำให้ผู้เรียนมีการอภิปรายร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำกิจกรรมกลุ่มย่อยทำให้ผู้เรียนสามารถซักถามเพื่อนในทีมให้ช่วยอธิบายทำให้เกิดความเข้าใจมากกว่าเดิม เพราะเป็นการสื่อสารสองทาง

มากกว่าการเรียนแบบบรรยาย การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา Levine, et al. (2004) Letassy, et al. (2008), Vasan, & Holland, (2008) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบทีมจะทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีกว่า มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานเป็นทีม นักศึกษารับรู้แบบทีมน่าสนใจมากกว่ามีประสิทธิภาพ และยัง สอดคล้องกับการวิจัยของณัทกวี ศิริรัตน์ และ ศศิธร ชิดนายี (2552) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบทีมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์รายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 ในภาพรวมของการศึกษาผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจในการสอบแบบทีมโดยรวม อยู่ในระดับมาก

เอกสารอ้างอิง

ณัทกวี ศิริรัตน์ และศศิธร ชิดนายี. (2009). ผลการจัดการเรียนการสอนแบบทีมในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 1 ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. *JOURNAL OF HEALTH SCIENCE.* Volume 3 No. 2 : July - December.

นันทิยา สรรเสริญ. (2541). *ผลการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศรีไพร ไชยา. (2542). ผลการใช้แฟ้มสะสมงานต่อความสามารถในการคิดวิจารณญาณและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันพระบรมราชชนก. (2547). *หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2547.* กรุงเทพฯ : สถาบันพระบรมราชชนก.

สิรินาถ จงกลกลาง. (2551). รูปแบบการสอน Team based Learning. *วารสารวิชาการสีมาจารย์.* 21, 4386-4391.

Larry K. Michaelsen. (2013). *Getting Started with Team-based Learning*. University of Oklahoma. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2557.จากhttp://faculty.ucmo.edu/ teambasedlearning/docs/Getting%20Started%20with%20TBL.pdf

Letassy, N. A., et al. (2008). “Using Teambased Learning in an Endocrine Module Taught Across Two Campuses” [Electronicn version]. *American Journal of Pharmaceutical Education.* 72 (5) Article 103.

Levine, R. E., et al. (2004). “Transforming a Clinical Clerkship with Team Learning” [Electronic version]. *Teaching and Learning in Medicine*. 16(3),270-275.

Mclnemey, M. & Fink, L. D. (2003). “Team-Based Learning enhances long-term retention and critical thinking in an undergraduate Microbial Phisiology Course” (Electronic version). *Microbiology Education.* 4, 1-18.

Michaelsen, L. K. (2013). “Gettingstarted with team learning”. In L. K. Michaelsen, A. B. Knight, L.D., Fink. (Eds). *Team-Based learning, A transformative use of small group in college teaching* (pp. 27-50). Sterling, VA: Stylus Pub.

Niramitchainont P.(2006). “Social psychological factors related to students self-directed learning at Srinakharinwirot University.” *Journal of Behavioral Science*. 12(1):129-41.

Vasan, N. S et al (2008). “Modified use of Team-Based learning for Effective delivery of medical gross anatomy”. *Anatomical Sciences Education.* 1(1), 3-9.

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา

Perception and Participation of Students from the faculty of Nursing in Quality Assurance Role

ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ, นางสาวณัฐพร ขวัญคง,
นางสาวพรรณสุกิตต์ ทาทอง
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

บทคัดย่อภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่อง “การรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา”กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 254 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านวิจัย และด้านการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าการรับรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การรับรู้, การมีส่วนร่วม,นักศึกษาพยาบาล

Abstract

The study aimed to study the perception and participation in quality assurance role of the students from the Faculty of Nursing in Phayao University. The data were collected by a questionnaire, designed by the researcher. The sample of the study consisted of 254 persons. The data were statistically analyzed by frequency, percentage,

mean, standard deviation and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The results revealed that : the students from the Faculty of Nursing in Phayao University had high level of perception and participation in quality assurance role in all aspects. Perception and participation in quality assurance role, classified by the class level showed that the students from the Faculty of Nursing in Phayao University had high level except the class level 4 had moderate level. Besides, perception and participation showed statistically correlation. Finding suggest that the result is useful in developing the activities to increase perception and participation in quality assurance role of the nursing student.

Key words : perception, participation, nursing student,

บทนำ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ตระหนักถึงความสำคัญในการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเร่งรัดให้ทุกกลุ่มงานมีระบบกลไกการบริหารคุณภาพตามพันธกิจที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษา นิสิตในฐานะที่เป็นผลผลิตที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา นับว่าเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการช่วยให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น นิสิตจึงควรเข้ามามีบทบาทในการเป็นส่วนช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพของสถาบัน เพราะผลการดำเนินงานที่ดีมีคุณภาพย่อมส่งผลโดยตรงต่อนิสิตนักศึกษา (สำนักงานการประกันคุณภาพการศึกษา, 2552) บทบาทนิสิตนักศึกษาในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ 1) บทบาทในการให้ความร่วมมือให้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง 2) บทบาทในการรับรู้ติดตามและให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพของสถาบัน 3) บทบาทในการศึกษาติดตามกำกับว่าข้อมูลที่ให้ไปมีการนำไปปรับปรุงหรือใช้ประโยชน์ 4) บทบาทในการสนับสนุนให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันดำเนินไปได้ 5) บทบาทในการนำความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองโดยการรับรู้ (กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ, 2547) เป็นกระบวนการตีความหมายสิ่งที่ได้เห็นสิ่งที่ได้ยินและสิ่งที่รู้สึกด้วยประสาทสัมผัสแล้วแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อสิ่งเร้านั้น และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาจากสิ่งเร้าที่มีความชัดเจน และสิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำๆ ส่วนกระบวนการมีส่วนร่วม (อมรพรรณ ประจันตวณิชย์, 2550) เป็นกระบวนการต่างๆ ที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย การรับรู้ถึงปัญหา การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมในการปฏิบัติร่วมในผลประโยชน์ร่วมในการประเมินผล เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ตนต้องการ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมของนิสิตในการปฏิบัติบทบาทในการส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามากหรือน้อย ย่อมขึ้นอยู่กับการรับรู้ของนิสิตเกี่ยวกับบทบาทการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเมธิณี เกตวาธิมาตร (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการรับรู้ และการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และการมีส่วนร่วมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับการได้รับข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา

ที่แตกต่างกัน มีผลต่อค่าคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบและกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2555

กลุ่มตัวอย่างคือใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรยามาเน่ (Yamane's) ในการคำนวณ (Yamane, Taro, 1976) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 254 คน แล้วทำการเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามเรื่อง "การรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา"

แบ่งออกเป็น 4 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับรู้ของนิสิตเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert' s scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2, น้อยที่สุด = 1

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของนิสิตเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 26 ข้อโดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likerts scale) 5 ระดับคือมากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2, น้อยที่สุด = 1

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลมาสร้างเครื่องมือวิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำไปให้ตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒินำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 30 คน และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

(Cronbarch's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยและให้สิทธิกับนิสิตทุกชั้นปีในการตัดสินใจยินยอมเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ

2. การรายงานผลการวิจัย ใช้การนำเสนอข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยชื่อ สกุลของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดในการทำวิจัยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ที่สมัครใจเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนและสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อเตรียมข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2556 - กุมภาพันธ์ 2557

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ

2. การวิเคราะห์หาค่าระดับการรับรู้และระดับการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ต่อบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1977 อ้างถึงในพัชรินทร์ โต๊ะบุรินทร์, 2548) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง การรับรู้หรือการมีส่วนร่วมต่อบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง การรับรู้หรือการมีส่วนร่วมต่อบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง การรับรู้หรือการมีส่วนร่วมต่อบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง การรับรู้หรือการมีส่วนร่วมต่อบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง การรับรู้หรือการมีส่วนร่วมต่อบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทการประกันคุณภาพการศึกษาของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยนำเสนอผลการศึกษาและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 94.49 มีอายุ 20 - 25 ปี มากที่สุด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 58.27 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 41.73 และส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 และ 3 มีนิสิตชั้นปีละ 63 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90

2. การรับรู้ของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับการรับรู้ของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านที่ 6 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 3.77) รองลงมา คือ ด้านที่ 4 บทบาทในการให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลย้อนกลับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการดำเนินงานประกันคุณภาพ ($\overline{X}$ = 3.68) และด้านที่ 1 สถาบันมีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นิสิต ($\overline{X}$ = 3.64) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อกลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 1.4 มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นิสิตดำเนินการในส่วนที่นิสิตมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน ($\overline{X}$ = 3.50) และข้อ 2.1 องค์ประกอบด้านวิจัย ที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.48) และพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรก คือ ข้อ 6.2 ร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง ($\overline{X}$ = 4.03) ข้อ 6.4 ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลของสถาบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ($\overline{X}$ = 3.84) และข้อ 1.2 มีระบบส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนิสิต ($\overline{X}$ = 3.82) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มตัวอย่าง ชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.17) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกข้ออยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรกคือ ข้อ 1.2 มีระบบส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนิสิต ($\overline{X}$ = 4.34) ข้อ 6.2 ร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง ($\overline{X}$ =4.26) และข้อ 6.1 นำกระบวนการคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมนิสิต ($\overline{X}$ = 3.95) ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 2.1 องค์ประกอบด้านวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรกคือ ข้อ 1.1 มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต ($\overline{X}$ = 3.84) ข้อ 5.1 สร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน ($\overline{X}$ = 3.79) และข้อ 6.1 นำกระบวนการคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมนิสิต ($\overline{X}$ = 3.78) กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 2.1 องค์ประกอบด้านวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรกคือ ข้อ 1.1 มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต ($\overline{X}$ = 3.75) ข้อ 6.2 ร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง ($\overline{X}$ 3.73) ข้อ 4.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผลการเรียนที่สะท้อนภาพที่เกิดขึ้นจริง และข้อ 6.4 ให้ความร่วมมือ

ในการเก็บข้อมูลของสถาบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ($\overline{X}$= 3.71) ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยที่สุด คือ ข้อ 1.3 มีกลไกให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ($\overline{X}$= 2.63) ข้อ 4.5 ให้ข้อมูลที่นำไปสู่การปรับปรุงกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\overline{X}$ = 2.73) และข้อ 3.1 เสนอแนะรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ($\overline{X}$ = 2.85)

3. การมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านที่ 5 บทบาทด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\overline{X}$ = 3.73) รองลงมาคือ ด้านที่ 3 บทบาทด้านวิจัย ($\overline{X}$ = 3.72) และด้านที่ 1 บทบาทด้านการเรียนการสอน ($\overline{X}$ = 3.71) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1.5 ให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอนของอาจารย์และรายวิชาตามข้อเท็จจริง ($\overline{X}$ = 3.84) ข้อ 5.5 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมทั้งด้านความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดและการแต่งกาย ($\overline{X}$= 3.81) และข้อ 5.2 เข้าร่วมกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน ($\overline{X}$ = 3.78) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.36) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกข้ออยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรกคือ ข้อ 5.5 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมทั้งด้านความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดและการแต่งกาย ($\overline{X}$ = 3.95) ข้อ 1.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) และข้อ 1.4 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนที่สะท้อนภาพที่เกิดขึ้นจริง ($\overline{X}$ = 3.90) ตามลำดับกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาทุกข้ออยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรกคือ 3.1 ให้ข้อมูลอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ($\overline{X}$ = 3.84) ข้อ 4.3 เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคมที่สถาบันจัดขึ้น ($\overline{X}$= 3.81) และข้อ 3.3 เข้าร่วมการทำงานวิจัยโดยเป็นทีมกับนักวิจัยในฐานะผู้ช่วยนักวิจัย ($\overline{X}$= 3.89) กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น 1.3 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของอาจารย์ ข้อ 3.1 ให้ข้อมูลอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนองค์ประกอบด้านวิจัย ข้อ 5.4 ให้ข้อมูลที่นำไปสู่การปรับปรุงงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างความตระหนักต่อนิสิตในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและข้อ 5.5 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมทั้งด้านความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดและการแต่งกาย อยู่ในระดับปานกลาง

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดใน 3 อันดับแรกคือ ข้อ 3.4 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ($\overline{X}$ = 3.70) ข้อ 2.6 นำผลการประเมินหรือข้อเสนอแนะต่างๆไปปรับปรุงการดำเนินงานด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ($\overline{X}$ = 3.68) และข้อ 2.2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพหรือความเหมาะสมของบริการที่สถาบันจัดให้ ($\overline{X}$ = 3.67) ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และและข้อที่มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 5.1 ให้ข้อมูลสถาบันเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\overline{X}$ = 2.88), ข้อ 1.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) ($\overline{X}$ = 2.94) และ ข้อ 2.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของตนเองต่อสถาบัน ($\overline{X}$ = 2.98)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาจากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า การรับรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การรับรู้ของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับการรับรู้ของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแยกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลางและชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยที่สุดสำหรับกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 ได้แก่ ข้อ 1.3 มีกลไกให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ข้อ 4.5 ให้ข้อมูลที่นำไปสู่การปรับปรุงกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและข้อ 3.1 เสนอและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทั้งนี้อาจเนื่องจากกลไกในการดำเนินการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่นิสิตยังมีการดำเนินไม่ต่อเนื่องทำให้นิสิตชั้นปีที่ 4 มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาลดลงกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 สอดคล้องกับการศึกษาของ ปิ่นนเรศ กาศอุดมและคณะ (2553) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากรวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี พบว่า ก่อนส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษานักศึกษาและบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำคิดเป็น ร้อยละ 91.50 และหลังการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจฯนักศึกษาและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าก่อนส่งเสริมความรู้ความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <.001 สอดคล้องกับการศึกษาของกาญจน์ เรืองมนตรีและธรินธร นามวรรณ (2555) เรื่องการพัฒนานิสิตด้านการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม โดยใช้วิธีการอบรม การศึกษาเอกสาร การศึกษาดูงานและการทำโครงการกิจกรรมนิสิต พบว่านิสิตมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะการประกัน

คุณภาพการศึกษารวมทั้งเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยขยายผลการเรียนรู้สู่เพื่อนนิสิตต่างคณะเพื่อสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาภายในขึ้น

2. การมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รองลงมาคือด้านวิจัยและด้านการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 และ 2 มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกข้ออยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น 1.3 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของอาจารย์, ข้อ 3.1 ให้ข้อมูลอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนองค์ประกอบด้านวิจัย, ข้อ 5.4 ให้ข้อมูลที่นำไปสู่การปรับปรุงงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างความตระหนักต่อนิสิตในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและข้อ 5.5 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมทั้งด้านความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดและการแต่งกาย อยู่ในระดับปานกลางสำหรับกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาเกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 5.1 ให้ข้อมูลสถาบันเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม, ข้อ 1.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) และ ข้อ 2.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของตนเองต่อสถาบันทั้งนี้อาจเนื่องจากกลไกในการดำเนินการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่นิสิตยังมีการดำเนินไม่ต่อเนื่องทำให้นิสิตชั้นปีที่ 4 มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาลดลงกว่า นิสิตชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 สอดคล้องกับการศึกษาของการศึกษาของเบ็ญจา สมประกอบและคณะ (2552) เรื่อง การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามชั้นปีและจำแนกตามคณะ พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีคณะต่างกันมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบางคณะมีการจัดการศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาและมีการสอดแทรกเนื้อหาเข้าไปในการเรียนการสอน แต่บางคณะไม่มีการจัดการเรียนการสอนด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษายังไม่ได้ลงสู่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาในภาพรวมมากนัก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการมีส่วนร่วมของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาจากการศึกษา พบว่า การรับรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับบทบาทในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรังสิมา เมฆมงคล (2549) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของบุคลากรสายบริการ มหาวิทยาลัย

นเรศวร พบว่า หนึ่งในตัวแปรที่พยากรณ์การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายใน คือ ความเข้าใจในการประกันคุณภาพ และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (2555) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ปัจจัยที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานประกันคุณภาพนั้น บุคลากรส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในเรื่องความร่วมมือและความรู้ความเข้าใจต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ.(2547). *การรับรู้กฎระเบียบของพนักงานท่าเรือแหลมฉบัง.* กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์

กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ. (2555). *การพัฒนานิสิตด้านการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม.* Journal of Administration and Development Mahasarakham University.January-April 2012.4(1).

กันยา สุวรรณแสง. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป.* (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.* คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บัณฑิต เผ่าวัฒนา. (2548). *การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการปัญหาน้ำเสียในคลองแม่ข่า ตำบล ช้างคลาน เทศบาลนครเชียงใหม่.เชียงใหม่:* มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เบ็ญจา สมประกอบและคณะ. (2552). *การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.* มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.

ปิ่นนเรศ กาศอุดม อารีรัตน์ วิเชียรประภา และจรัญญา ดีจะโปะงา. (2553). *ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี.* ฝ่ายแผนและประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี.

ธัญพร ก้อยชูสกุล. (2554). *การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.* รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชรินทร์ โต๊ะบุรินทร์. (2548). *ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พวงทอง โยธาใหญ่. (2545). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่.* การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เมธิณีเกตวาธิมาตร.ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการรับรู้และการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี. *วารสาร เกื้อการุณย์.* 2555;19:87-88.

รังสิมา เมฆมงคล. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของบุคลากรสายบริการ มหาวิทยาลัยนเรศวร.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประกันคุณภาพการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุรินทร์ สุริยงค์. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขในการดำเนินงานเมืองไทยแข็งแรง : กรณีศึกษาอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่.* การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สำนักงานการประกันคุณภาพการศึกษา. (2552). *หลักสูตรฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 1).กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

อมรพรรณ ประจันตวนิชย์. (2550). *ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Assael, H. (1998). *Consumer Behavior and Marketing Action.* (6th ed.). Ohio : South - Western College Puglishing.

Yamane,Taro. (1976). *Statistics, an Introductory Analysis.* 3rd ed. New York : Harper and Row.

คำแนะนำ การเตรียมต้นฉบับเพื่อลงพิมพ์วารสาร วพบ.พะเยา

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพะเยาเป็นเอกสารวิชาการที่ได้มาตรฐานสากล ออกเป็นราย 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา นิพนธ์ต้นฉบับของผลงานทั้ง 2 ชนิดดังกล่าวที่ส่งมา เพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ ในวารสารฉบับนี้ ต้องเป็นผลงานใหม่ที่ไม่เคยได้รับตีพิมพ์เผยแพร่ในสื่อสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน นิพนธ์ต้นฉบับแต่ละเรื่องจะได้รับการประเมินคุณภาพทางวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง

การเตรียมนิพนธ์ต้นฉบับ

ผลงานวิชาการ ทั้งรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย
3. บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว
4. ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน มีความยาวไม่เกิน 200 คำ และคำสำคัญ (Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ
5. รายงานการวิจัย (Research Article) ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์การวิจัย ระเบียบวิธีการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผล กิตติกรรมประกาศ (หากมี) และเอกสารอ้างอิง
6. บทความปริทัศน์ (Review Article) ประกอบด้วย บทนำ สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ วิจารณ์

7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี) และเอกสารอ้างอิง การอ้างอิงในเนื้อความระบุนาม และปี และในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายเรื่อง ใช้ระบบของ APA
8. ปี ค.ศ. 2011 รายละเอียดศึกษา จากหนังสือ Publication Manual of the American Psychological Association.
9. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่างๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่างๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการและระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

การอ้างอิงเอกสาร

ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ American Psychological Association (APA) ดังตัวอย่าง

1. หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). Psychology: The brain, the person, the world(2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz., P. J., et al. (1973). Psychology: An introduction. Lexington, Mass.: Health.

2. วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), หน้า.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัย* มหาสารคาม, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. Consulting Psychology Journal : Practice and Research, 45(2), 10-36.

3. หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์

ประสม เนืองเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นบ้าน : การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการ ความรู้พื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ป่าปู่ตา. ใน ฉลาด จันทรสมบัติ (บรรณาธิการ), ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี 2548 - 2549 (หน้า 127 - 140). มหาสารคาม : สารคาม - การพิมพ์ - สารคามเปเปอร์

Coopper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), Persuasion: Psychological insights and perspectives (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

4. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). ธนาคารหลักสูตร. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php Wollman, N. (1999, November 12). Influencing attitudes and behaviors for social change. Retrieved July 6, 2005, from http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html

การส่งต้นฉบับ

ต้นฉบับที่ส่งมารับพิจารณาเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ต้องจัดพิมพ์ด้วยกระดาษ A4 และ Font Angsana ขนาดตัวอักษร 16 โดยพิมพ์ หมายเลขหน้าทุกหน้า ให้ส่งต้นฉบับ จำนวน 4 ชุด พร้อม CD จำนวน 1 แผ่น ตามสถานที่ที่แนบท้าย หรือส่งตาม E-mail : journal@bcnpy.ac.th

บรรณาธิการวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000

ผลงานทางวิชาการทุกเรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้นิพนธ์จะได้รับวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา 1 ฉบับ ในกรณีที่ผู้นิพนธ์ต้องการวารสารพิมพ์ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง

การชำระค่าลงทะเบียนเมื่อผ่านการตรวจรูปแบบ

เมื่อผ่านการตรวจสอบรูปแบบของบทความแล้ว บรรณาธิการจะแจ้งให้ชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ บทความละ 2,000 บาท

ชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอนเงินมาที่ บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี (งานวารสาร)

การบอกรับวารสาร

ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา ต้องจ่ายปีละ 360 บาท (3 ฉบับ) หากประสงค์จะซื้อปลีกเป็นรายฉบับ ราคาฉบับละ 120 บาท สมาชิกหรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการ ได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 114,135 โทรสาร 0-5443-1889
มือถือ 08-1882-2490 E-mail : journal@bcnpy.ac.th

ใบสมัครเป็นสมาชิกวารสาร
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะเป็นสมาชิก วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา มีกำหนด.....ปี
ตั้งแต่ ปีที่..... ฉบับที่..... ถึง
ปีที่..... ฉบับที่.....

โปรดส่งวารสารไปยัง ..... ที่บ้าน
..... ที่ทำงาน
น.ส./นาง/นาย.....
.....
.....
โทร. .....

อัตราค่าสมาชิก ปีละ 300 บาท
กำหนดออก ราย 4 เดือน ปีละ 3 ฉบับ (มกราคม - เมษายน), (พฤษภาคม - สิงหาคม), (กันยายน - ธันวาคม)
ข้าพเจ้าได้ส่ง ( ) ตั๋วแลกเงินไปรษณีย์ ( ) ธนาณัต สั่งจ่าย ปณจ.พะเยา
( ) เงินสด ( ) ดราฟธนาคาร.....
จำนวน..... บาท (.....) มาพร้อมนี้
กรุณาออกใบเสร็จรับเงินในนาม .....
หมายเหตุ : ธนาณัติสั่งจ่ายไปรษณีย์พะเยา ในนามผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา

ลงชื่อ.....
วันที่...../...../.....

หมายเหตุ : การชำระเงินให้ชำระโดยตรงกับ
บรรณาธิการ วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
ที่อยู่ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000